

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Munere Concionandi, Exhortandi, Catechizandi - Continens non tantùm praecepta ad artem concionandi discendam accomodata, sed etiam Ideas & Conceptus practicos pro Concionibus in Festis B. V. & SS. Dedicationis, Patrocinij, Novi Anni, Paschatis, Parasceves; item in Primitiis Sacerdotum,

...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 3. Quomodo in Congregationibus Rosarii haberi Conciones debeant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48347](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48347)

est consuetudo, Processiones instituendi, & vel ideo tantò frequentius retinenda, quòd per eam orationes nostræ gratior DEO, & pro nobis efficaciores existant; dicat ergo quilibet cum S. Davide: *Introibo ad Altare DEI* (ad hoc vel illud templum) *ad DEVM* (& B. Virginem, aut alium Sanctum) *qui letificat iuventutem meam* (& cor meum) *liberando me a malis presentibus & futuris; & animam celestibus donis implendo, quales nobis quoque concedat per merita SS. Matris suæ Servator noster, qui cum Patre &c.*

§. III.

Quomodo in Congregationibus Rosarii haberi conciones debeant.

Thema.

Veniat dilectus meus in hortum suum. Cant. 5.

Scopus.

Rosarii præstantia, utilitâsque demonstranda.

Syllogismus principalis.

Illud exercitium devotionis merito suscipitur, quod & in præstantissimum est, & plurimos exercenti fructus affert; atque tale est exercitium Rosarii recitandi; ergo hoc exercitium merito suscipiendum, & frequentandum est.

E X O R D I U M.

Non dubito, quin sæpius hætenus non pauci ex vobis mirati sint, cur Congregatio hæc, in quam inscripti estis Congregatio Rosarii vocetur; neque enim hæc Congregatio horti similitudinem, aut illa Exercitia, quæ ab ea præscribuntur, rosarum speciem referre videntur; his non melius respondere possum, quàm referendo historiam, quam Joannes Major in Speculo Exemplorum V. B. Virgo MARIA sequentibus verbis refert: Legitur in libro Exemplorum B. Virginis, quòd scholaris quidam Juvenis B. Virgini multum devotus hanc sibi consuetudinem fecerat, ut de odoriferis

ribus, & aliis redolentibus speciebus (prout melius habere poterat) imagini B. Virginis, quæ in templo habebatur, sertum quoddam diebus singulis mira cordis simplicitate ac devotione faciebat, quo caput imaginis ornare consueverat. Parentes igitur Clericuli, agnitis devotione pariter & desiderio Pueri in Monasterium quoddam eum in Monachum conservandum tradiderunt, qui mox claustrali arctatus disciplina præ dolore cordis cæpit plurimum flere. Cùmque Prior, quænam esset causa tanti fletus, interrogasset, (propter Ordinis namque rigorem flere eum suspicabatur) respondit ei Puer; Solitus sum diætîm de congregatis hinc inde speciebus ac floribus B. MARIE sertum componere, ad quod jam exire, me videtur loci hujus observantia præpedire. Ad quod Prior, Fili, inquit, charissime, singulis diebus legas quinquaginta *Ave MARIA*, sic ut semper post decem legas unum *Pater noster* ad honorem & reverentiam dilectæ Dominæ tuæ. Sic nempe sertum ei facies gratius multò priore. Puer verò iussu implens per incrementa temporum auxit & incrementa virtutum. Adeptus annos debitæ ætatis propter vitæ ejus probitatem electus est in Priorem. Contigit ergo, eum ex parte officii cum aliquo Fratre aliquorsum pergere, quod ut quibusdam Latronibus innotuit, eos à tergo sunt secuti. Recordatus interim Prior sertum consuetum B. Virgini illo die nondum lectum ad genua procidit, & maleficiorum insecus sertum Virginis devotus implevit. Stantes autem Latrones viderunt Dominam quandam mira gratiositate formosam ante eum stantem, & per singulas salutationes rutilantes rosas & flores ab ejus ore excipientem, & sertum quoddam ex eis perpulchrum componentem. Finita autem oratione sua completum est sertum, quod ipsa Domina proprio capiti imponebat, sicque ab eorum obtutibus est subtracta. Clamabant igitur Latrones ad Patrem. Nisi nobis, quæ fuerit hæc Domina, quæ vobis astabat, intimaveritis, nequaquam mortem effugietis. Quibus Prior, Pueri, inquit, nullius est nobis Dominæ cognita vel visa præsentia. Ad quod Latrones: Non solum quæ vobis astitit, sed & quid legebatis, cùm vobis appareret, aperire nobis oportebit. Coactus itaque Prior rei gestæ ordinem illis retulit, quomodo videlicet diætîm B. Virginem venerari consuevit. Tunc illi miraculo audito,

pedibusejus provoluti, veniam postulabant, & ut sibi confererentur, ab eo precibus impetrabant. Sicque emendatâ deinceps in melius vitâ, felici fine, beatâ quiete in Domino quieverunt. Prior ergo Virgini gloriosæ gratias referens solitum suæ devotionis obsequium tali fretus præsidio, devotius curavit eidem offerre. Ita totidem verbis Collectæ Speculi. Ex qua historia facilè nunc colligitur, non immerito Salutationes Angelicas, quæ ex præscripto Congregationis Rosarii recitantur, rosas, atque adeò ipsam Congregationem Rosarium, seu hortum Rosarum vocari; si enim Hortus, teste Ruperto Abbate, inde nomen suum accepit, quod semper aliquid ibi oriatur, nemo profectò negare potest, hanc Congregationem præ aliis nomen Rosarii mereri, utpote in qua quotidie tot amœnissimæ, & B. Virgini gratissimæ Rosæ nascuntur, seu recitantur. Quod ipsum tamen ut clarius agnoscatis, in præsentem abundantius demonstrabo, ut, dum præstantiam & utilitatem hujus Congregationis seu Rosarii cognoveritis, tantò magis quoque beneficium cooperationis in eandem æstimetis, & per exactam omnium Exercitiorum quæ ab ea præscribuntur, observationem gratos vos exhibere studeatis.

Tria præcipuè commendari & æstimari adverto in Rosario, seu horto Rosarum, amœnitate, scilicet, odorem, & utilitatem ad varios, eosque præstantissimos effectus; quis enim non plurimum delectatur, si tot amœnas rosas, centum interdum foliis constantes, in Roseto spinis refoeto exortu videat? quis non plurimum recreatum suavissimo rosarum odore se fatetur, si ponè ejusmodi Rosetum transeat? quis non frequenter virtutem Rosarum sive ad catarrhos dissolvendos, sive ad dolores stomachi leniendos, sive ad sananda ulcera, sive ad deliquia animi pellenda, sive ad aciem oculis restituendam, in se, aliisve expertus est? Verùm ut hæc tria præconia excellenti quodam modo Rosario convenire dicantur, negari profectò non potest, ea præstantiori longè ratione Rosario nostro spirituali, seu Congregationi Rosarii convenire.

Atque ut de ipsa amœnitate initium faciam, quis negare potest, amœnissimas in hac Congregatione rosas, id est, Salutationes Angelicas, & Dominicas Orationes quotidie recitari solitas, & tot quasi pulcherrimis, spatiis, quot m-

Aeris, præditas inveniri? quomodo enim non summè recreari potest DEUS, si proprii sui Filii, & Sanctissimæ Matris ejus memoria refricetur? quomodo non & ipsi homines exhilarari, si hæc suavissima duo nomina vel ipsi pronuncient, vel ab aliis pronuntiari audiant? Hoc sanè agnovit S. Bernardus à S. Bonaventura in spec. Virg. c. 8. cit. dum ait: *O magna, ô pia, ô multum laudabilis Virgo MARIA: tu nec nominari potes, quin accendas: nec cogitari quidem, quin recrees affectus diligentium te. Tu nunquam sine dulcedine divinitus insita, pie memoria portas ingrederis.* Hinc S. Franciscus Seraphicus mira devotione erga hanc salutationem ferebatur dicere solitus: Cum dico *Ave MARIA*, cali vident, Angeli gaudent, mundus exultat, infernus contremiscit, Dæmones fugiunt. Quod itaque Pierius l. 5. de Rosis materialibus scribit, quòd scilicet Indorum Magi ad conciliandos Magnorum Principum animos non alia re magis, quàm Rosis vel oleo Rosaceo utantur, hoc multò verius de his Rosis spiritualibus dici potest; has sanè rosas qui devotè usurpaverit, Deoque obtulerit, dubitare non potest, quòd DEI, & Deiparæ gratiam sibi conciliaturus, veniàmque peccatorum suorum facile sit obtenturus; cum enim toties SS. JESU & MARIE devotè pronuntiet, & cum fiducia invoet, *habet utique, ut Arnoldus Carnotensis ait, Mediatorem causa sua Filium ante Patrem, & ante Filium Matrem. Christus Patri ostendit latus & vulnera, MARIA Christo pectus & ubera, nec potest esse repulsâ, ubi concurrunt & orant omni linguâ disertius hæc elementia monumenta, & caritatis insignia.* Id quod multis sanè exemplis posset confirmari, unum præ reliquis sufficiat de Benedicta Nobili Virgine, quæ à turpi Amasio seducta primum est imprægnata, postea commune prostibulum urbis facta, quia S. Dominici cognati sui ad conversionem hortantis monita contempsit, intra triduum morbo correpta, omniumque Amicorum auxilio penitus destituta est. Denique quia à S. Dominico persuasa Rosarium quotidie dicere decrevit, & verò etiam recitavit, ita mutata est, ut passim pro Sanctitatis Speculo haberetur; quamobrem Rex ipse divulgatâ ejus fama non aliam magis, quàm ipsam statuit in Conjugem assumere, post cujus mortem ipsa regnum diu & feliciter administravit, Superis æquè ac hominibus dilecta, uti fusiùs in Thesauro Rosarii

p. 2. c. 2. refertur. Quòd si verò Rosario aut ipsis etiam Rosariis non parùm amœnitatis aut admirabilitatis potiùs conciliat, quòd inter spinas nascantur, neque hoc sanè Rosario nostro deest, quis enim nescit, quàm vehementer Rosarij promulgationem & usum impedire conati sint infernales Coniurij? quàm potenter se S. Dominico Rosarij Promulgatores opposuerint Albigenes Hæretici? quàm multi insuper fidei Christiiani quâ calumniis, quâ acerbis dictis aliorum frequentatione huius Congregationis & recitatione Rosarii avertere studuerint? quid aliud verò sunt istæ persecutiones & oppositiones nisi acutissimæ spinæ, inter quas tamen Rosarii nostræ spirituales tantò copiosius & admirabilius creverunt, quantò vehementius ipsas eadem spinæ suffocare nitebantur. Verè igitur magna amœnitas, magna amabilitas, magna est admirabilitas nostri Rosarii.

Nec verò etiam suavissimus odor deest Rosario nostro; quid enim tam multos Reges & Principes, tam multos Ecclesiasticos, tam multa Laicorum Christianorum milia attraxit, atque, ut in Congregationem Rosarii inscribi peterent, persuasit, nisi suavissimus odor, & fama, quæ de præstantia & efficacia Rosarii tot miraculis, aliisque testimoniis confirmatâ per totum orbem spargebatur? Sanè si perpendamus accuratius velimus, quàm brevi tempore per tot urbes & Provincias, hæc Congregatio propagata, & usus Rosarii recitandi ubique introductus, receptus, & conservatus sit, miraculo propè similis videbitur tam admiranda propagatio, nec alia causa, quàm suavissimo odori huius Rosarii adscribenda, de quo meritò omnes Christiani in hanc Congregationem adscripti illa Sponsæ Cant. 1. Verba usurpare poterant: *Trahite me post te, in odorem unguentorum tuorum* (& piarum legum ac consuetudinum) *curremus.* Nec diutius in proprietate ista per se notissima explicanda aut probanda immorabor.

Sed ad tertiam, eamque præcipuam Rosarii nostri laudem, utilitatem scilicet, & efficaciam progredior, quam quidem paucis verbis egregiè expressit Idiota to. 3. Bibl. SS. Patrum c. 5. dum dixit: *Non est in ullo alio nomine post nomen super benedicti Filii tui tam potens adiutorium, nec est ullum aliud datum nomen sub celo hominibus post dulce nomen IESU,*

quo tanta salus hominibus refunderetur, quia super omnia San-
ctorum nomina reficit lapsos, sanat languidos, illuminat cecos,
penetrat duos, recreat fessos, ungit agonistas, & iugum Diaboli
extrudit. Tanta virtutis est & excellentia, ut calum rideat,
terra latetur, Angeli congaudeant, cum MARIA nominatur.
Ubi autem frequentius hoc Sanctissimum nomen profertur,
quam in ipso nostro Rosario? Ut autem clarius & in specie
magis has utilitates declarem. Habeant sanè Rosæ, aut a-
qua potius ex rosis distillata virtutem, oculorum aciem re-
staurandi; nostræ profectò rosæ spirituales seu salutationes
in Rosario inclusæ virtutem habent non corporis, sed animi
oculos illuminandi; ita sanè S. Dominicus ipse, teste Pisto-
rio conc. 14. p. 2. expertus est, dum ipsi in Academia Parisiensi
concionari iussu, & sublimes conceptus animo volventi B.
Virgo apparuit, & libello oblato dixit: Fili mi Dominice,
etsi bona sint, quæ explicare pro Concione decrevisti, longè
tamen meliora attuli tibi. Aperto itaque libro tot in eo
mysteria de Rosario, quot verba reperit. Habeant 2. Rosæ
virtutem dolores corporis leniendi; nostræ verò rosæ dolo-
res tales & morbos non leniunt duntaxat, sed omnino afe-
runt, uti tum quotidiana anathemata, tum historiæ plurimæ
in thesauro Rosarii annotatæ testantur. Habeant 3. Rosæ
virtutem catarrhos dissolvendi; nostræ rosæ catarrhum mul-
tò magis noxium & periculosum, malas scilicet consuetudi-
nes dissolvunt; expertus hoc est, ut plures alios brevitatis
causa præteream. Juvenis ille, qui, cum pessimam ludendi &
potandi consuetudinem contraxisset, ad avunculi sui consi-
lium primo anno 50. salutationes recitavit; & cum immitti
paulatim consuetudinem adverteret, sequenti anno totidem
salutationes adjecit; & cum novum iterum fructum sensis-
set, etiam tertiam Rosarii partem adjuavit, sicque quotidie
integrum Psalterium recitavit, & per B. V. auxilium, sic im-
mutatus est, ut, dum ipso nuptiali die recordatus, se pensum
suum Magnæ Patronæ necdum persolvisse, in cubiculum se-
cessisset, sub ipsa recitatione Rosarii B. Virgo tribus diversis
rogis, in quibus 150. salutationes aureis literis descriptæ fue-
rant, induta ei apparuerit, & sponsæ terrenæ valedicere ju-
bens, eum intra dies tres ad caelestes nuptias invitavit. Unde
mox lenta febre correptus intra triduum piè expiravit, uti fu-
sius

sius in Spec. Exempl. tit. Castitas Ex. 5. videre est, Habeant
 Rosæ virtutem ulcera curandi; an non graviora, magis
 periculosa animæ ulcera peccata sunt? hæc autem à Rosæ
 nostris spiritualibus efficacissimè curantur, uti innumera
 rum exempla maximè à S. Dominico patrata probant, qui sa-
 piens ad gravissimos quosque Peccatores non alio magis reme-
 dio est usus, quàm Rosarij commendatione. Et verò qui
 nescit, quàm multi graves Peccatores in longum tempus su-
 peccata confiteri differrent, nisi Congregatio Rosarij, cui no-
 men dederunt, suis legibus, aut indulgentiis propositis eos
 ad confessionem & emendationem suorum peccatorum
 invitaret? Habeant denique rosæ virtutem ad varia animi
 deliquia pellenda; nunquam in hoc virtutem rosarum no-
 strarum spiritualium exaquarebunt? an non eum grave deli-
 quium est, in hostiles manus & vitæ pericula incidere? quàm
 multi autem ab hoc deliquio per virtutem Rosarij sunt libe-
 rati? de Alano certè Equite quotidie rosarium recitare sol-
 to Chronicon S. Dominici p. 1. c. 34. refert, quòd, cum ab in-
 genti Hæreticorum multitudine circumdatus esset, B. Virgo
 visa sit 150. lapides in hostes jacere, maximè eorum strage.
 Aliàs verò Jerosolymas navigans, cum in naufragium inci-
 disset, 150. colliculos viderit, per quos in continentem salvas
 evasit; ut meritò Jacobus Saramina Coadjutor Societatis
 JESU in Mauros Prædones incidens rosarium protulerit, at-
 que ad hostes, *nihil vos formido hoc fretus*, dixerit, & intactus
 evaserit, an non grave pariter deliquium est, à tartareis Spi-
 ritibus infestari? atqui ad hoc etiam tollendum deliquium
 miram efficacitatem Rosarium habet; certè S. Dominicus
 per hoc plures ex obsessis Dæmones fugavit, maximè ex Al-
 bigenli Hæretico, qui, quia Sancto Rosarij virtutem prædi-
 canti contradicere ausus erat, à quindecim mille Dæmoni-
 bus fuerat obsessus, quos tamen omnes per virtutem Rosarij
 S. Dominicus cedere coëgit, ita ut, quoties Populus præsentis
 salutationem Angelicam recitavit, toties magna Dæmonum
 multitudo sub specie carbonum ardentium erumperet. Sed
 & de alio quopiam Societatis JESU Religioso Bonifacius l.
 4. c. 9. testatur, eum, cum in itinere septem fuliginosos &
 igneos Dæmones Molossorum Specie obvios habuisset, ante
 præ mox rosario eos in fugam dedisse, an non gravissimum

iterum deliquit meritò censetur, mortem terribilium omnium terribilissimum subire, & de felicitate æterna periclitari: atqui & hoc potenter eximit Rosarium nostrarum Spiritualium virtus; quis enim non magna cum fiducia moriatur, si meminisset, se toties MARIAM in Rosario invocasse, ut in hora mortis sibi adesse dignetur? si meminisset etiam, ipsos aliquando Dæmones à S. Dominico adjuvatos publicè confessos esse, neminem æternis ignibus adjudicatum iri, qui in Rosarii recitandi exercitio constanter perseveraverit, vel enim contritionis eliciendæ gratiam, aut confessionis faciendæ occasionem illi à B. Virgine impetratum iri, quod quidem tam constanter ab ea observatum scitur, ut etiam mortuis in peccato mortali reditum ad vitam, & penitentiae gratiam impetrarit. An non magnum denique deliquit iustus purgatorii gravissimi post mortem subeundi metus? quis autem nescit, quam potenter ab hoc etiam deliquit Rosæ nostræ defendant, dum non modo in vita creberrimè, sed in ipsa etiam morte plenissimam culparum & poenarum indulgentiam omnibus illis impetrant, qui Congregationi huic inscripti vel Rosarium devotè recitaverint, vel alia Exercitia præscripta impleverint.

Quid ergo superest, Auditores, nisi ut quisque sibi illa sponsi Cant. 2. ad sponsam prolata verba denuo dicta arbitretur: *Surge amica mea, columba mea, formosa mea, & veni. Iam enim hyems, (id est, tepor & frigus in usurpatione Rosarii) transit, imber (impedimentorum & difficultatum à tali amore retrahentium) abiit, & recessit; flores (id est, salutationes Angelicæ in Rosario inclusæ, & piè recitatæ) apparuerunt in terra nostra, dum tibi iterum commendatæ, fructusque earum copiosè sunt explicati, surge ergo, & veni; venies autem, si, ubi nondum Congregationi huic inscriptus es, hodie inscribi te sinas; venies, si dictæ Congregationis leges accuratè observaveris; venies, si Rosarium frequenter & devotè recitaveris; & in tali Exercitio constanter perseveraveris; venies, si alios quoque ad nomen Congregationi huic dandum, Rosariumque piè recitandum incitaveris, hoc modo, inquam, venies, sed non frustra, nam & effectus harum rosarum in hac vita participabis, & tandem in cæleste Rosarium omni volupta-*

luptatum genere abundans cum gaudio admitteris, amen.

Nota, simili modo alios ejusmodi conceptus in exhortationibus duodecies per annum, singulis scilicet mensibus, habendis proponi posse, quorum aliquos quidem hic infinuo, ita tamen, ut, quoniam prolixum nimis & operosum foret singulos fusiùs explicare, contentus duntaxat sim futurus, per quovis anno duodecim argumenta indicasse, fusiorem vero deductionem ipsi Exhortatori relicturus, cui difficile non accideret, materiam pro tali diductione necessariam invenire & disponere, si ad modos diducendi hactenus assignatos, & fontes seu Authores in sequentibus conceptibus indicatos diligenter attenderit.

Alii Conceptus.

1. Ergo Congregatio posset comparari *Rosario* seu hortensio condito, & in singulis exhortationibus una rosa decerpere & auditoribus offerri; pulchra nimirum historia de fructu Rosarii recitatione hausto narrari, & morales inde doctrinae erui, quem in finem liber vocatus *die geistliche Schatzkammer* plurimum servire poterit, utpote in quo rota secunda pars in ejusmodi historiis narrandis consumitur.

2. Posse eadem Congregatio comparari *ligno vite*, de quo in apoc. c. ult. fit mentio, duodecim fructus afferenti, quorum quovis mense unus explicari posset. Possent autem esse sequentes 1. asscuratio salutis. de quo dictus liber p. 1. l. 9. agit. 2. Participatio meritorum ordinis S. Dominici n. 7. 3. Indulgentiarum lucrandarum occasio, de quibus c. 15. 16. & 17. 4. orationis per conjunctionem cum aliorum orationibus. 5. mutuuum auxilium & solatium & concordia juxta illud *O quam bonum, & quam iucundum habitare Fratres in unum.* 6. Frequentia in susceptione Sacramentorum, de qua meritis usurpari potest illud S. Hieronymi; *Felix necessitas, quae meliora compellit.* 7. Filiatio B. V. 8. assistentia in morte. 9. Sepultura honorifica. 10. Liberatio à purgatorio. 11. Gloriarum augmentum. 12. Gaudium accidentale ex iis, quae in Congregatione Rosarii ad majorem DEI gloriam fiunt; item ex fratribus & sororibus Rosarii in caelum assumptis.

3. Posset eadem Congregatio comparari *Arcae Noë*, ac

1. Exho-

1. Exhortatione ostendi, quomodo S. Dominicus cum Noë magnam similitudinem habeat. In 2. quomodo Congregatio Rosarii ratione materiæ, scilicet ligni cedrini, bitumine intrinsecus & forinsecus illi Arce Noëtice rectè comparetur. In 3. quomodo ratione formæ, speciatim ratione trium habitationum, fenestræ Chrystallinæ, unicæ Januæ, &c. possit cum eadem comparari. In 4. quomodo salventur, qui in eam ingrediuntur. In 5. quomodo ingressus fieri debeat. In 6. quid in ipsa Arca seu Congregatione observandum, ubi speciatim de constantia agendum. In 7. de 1. occupatione in hac Arca, nempe oratione. In 8. de 2. occupatione, frequentatione scilicet Sacramentorum. In 9. de 3. occupatione, processione menstrua. In 10. de 4. occupatione, concionis mensuræ auditione. In 11. de eorum, qui hanc Congregationem irrident, & scommatis proscindunt, infelici interitu. In 12. de exitu seu eductione ex arca per felicem sodalium ex hac vita transitum.

4. Posset spiritualis distillatio Rosarum institui, & mysteria, ac doctrinæ salutares in Rosarii partibus, puta oratione Dominica ac salutatione Angelica, contentæ per 12. conciones explicari.

5. Posset per totidem conciones exponi virtus aquæ Rosaceæ seu doctrinarum prioris anno propositarum contra varios morbos spirituales v.g. 1. contra capitis dolorem seu pertinaciam in hæresi, de quo Thesaurus Rosarii p. 12. c. 1. varia exempla affert 2. contra vertiginem capitis, id est, pusillanimitatem ex dubia prædestinatione exortam, de qua l.c.c. 3. 3. Contra apostema inveteratæ consuetudinis in variis peccatis; de qua l.c.c. 2. 4. Contra angustias pectoris ex scrupulis, ex timore mortis ortas, de quibus l.c.c. 6. ex 67. 68. 69. 72. 5. Contra febrem frigidam tepidatis in divino servitio. de qua l.c. c. 2. Ex. 17. 19. 20. 6. Contra febrem ungariam luxuriæ. de qua l.c.c. 2. Ex. 7. 8. 9. 10. 13. 7. Contra Epilepsiam, id est, reincidentiam in peccata. de qua l.c.c. 2. Ex. 23. & 1. 3. Ex. 36. c. 6. Ex. 20. 8. Contra calculum, id est, peccatum occultum, quod quis confiteri horret. de quo l.c.c. 2. Ex. 24. & 21. 9. contra podagram spirituale, id est, acediam, & tarditatem in bonis operibus exercendis, de qua l.c. c. 5. & 51. 56. 64. 10. Contra palpitationem cordis, & timorem hostium variorum. de quo l. cc. S. &

c.c. 8. & 14. 11. Contra chiragram seu immisericordiam pauperes de qua l.c.c.7.Ex.83. 12. Contra tormina seu impotentiam in morbis aliisque adversis, de qua l.c.c.11.

6. Posset ostendi, quomodo Rosarij Congregatio sit exercitus immortalis, in defensionem Ecclesie à S. Dominico hortante B. Virgine conscriptus, unde per 12. conciones posset ostendi, quomodo contra 12. hostes defendat. 1. contra Deum iratum. 2. contra Christum Judicem. 3. contra Dæmonem. 4. contra mundum. 5. contra carnem. 6. contra vitæ corporalis pericula, & ipsam mortem. 7. contra malos socios. 8. contra inimicos privatos. 9. contra hostes publicos. 10. contra hostes & calumniatores Rosarij. 11. Contra inimicos domesticos, seu proprias passiones. 12. Contra peccata commissa, quæ omnia pulchris exemplis ex thesauro Rosarij potest probari possunt.

CAPUT III.

Quomodo de Sanctis conciones institui possint.

Etiam de his variis modis haberi conciones possunt. Vel enim de iis in genere seu simul sumptis concio institui potest, vel in specie de uno tantum, & tum iterum vel tota vita Sancti breviter percurri, vel una tantum aut altera ipsius virtus proponi, & commendari. Singulorum modorum exemplaria breviter hinc afferentur.

Exemplar Primum.

Quomodo de sanctis simul sumptis concie institui possint.

Thema.

Gaudete, & exultate. Matth. 6.

Scopus.

Omniū Sanctōrum cultus persuadendus.

Syllogismus principalis.

Tunc meritis omnes Sancti peculiari studio colendi sunt, quod